

Иван Вазов
Тежка мисъл

Във душата ми стъмнена
горки мисли се таят,
мойта съвест възмутена
ядни спомени летят.

Мислях ази да промина
в тоз лукав и шумен свет
тих, невинен, но загина
таз надежда занаяпред.

Няма туй, кое желаях,
аз да найда на света
и това, кое мечтаях,
виждам, че било мечта.

Чувства хубави и прави
обладаваха ми дух,
но всъде срещнах лукави
и всъде неправда чух.

Бодростта ми се изгуби
всред световните беди
и душата ми възлюби
туй, що мразеше преди!

КРАЙ

Източник: Словото
Набиране: Преслав Марков

Свалено от „Моята библиотека“ [<http://purl.org/NET/mylib/text/8441>]